

मृदा परिपूर्णं मृदसुपात्तां शुचौ देशे तोरे निधाय गायत्र्या प्रोक्ष्य तच्छिरसा त्रैधा विभज्यैकेन मूर्ध्नि आनाभेरपररेण चाधस्तादङ्गमहुलिष्याप्स्त्राभुत्य चाबयित्वादित्यन्निरोक्ष्य तं ध्यायन् स्नायादेतन्मलस्नानमाहुरथ तोरे द्विराचम्य ततो-
यमस्त्रेष्वादाय सव्ये पाणौ कृत्वा व्याहृतिभिस्त्रैधा विभज्य दक्षिणभागमस्त्रेण दिक्षु दशसु विनिक्षिप्योत्तरन्तीर्थे क्षित्वा ततोयङ्गायत्र्याभिमन्त्रितमादित्याय दर्शयित्वा तेन मूर्ध्नि आपादात् गायत्र्या प्रणवेन वा सर्वाङ्गमहुलिष्य “सुमि-
त्रिवान आप ओषधयः सन्ति” सकृदङ्गिरात्मानमभिषिञ्च्य “इर्मित्रास्तस्यै सन्तु योऽस्मान्देष्टि यच्च वयन्मित्र” इति मृच्छेषमङ्गिः क्षात्रयेदथ वरुणप्रार्थना तर्पणान्तेनोक्तेन विधिना स्नायात् । शास्त्रिणं प्राक् ब्रह्मयज्ञतर्पणादस्त्रं नि-
ष्पीडयेदपुलादयो ह्यन्ते तर्प्या इत्येव स्नानविधिस्तदेतद-
सम्भवेऽङ्गिरेव कुर्याद्भौमदिनादिषु च न गृहे मृदा स्ना-
याच्च च शीतोदकेन शीतोष्णोदकेन गृहे स्नायान्मन्त्र-
विधिं वर्जयेद्बहिर्वा शुचौ देशे सर्वं पश्चात्कुर्यादिति ।
अथाशक्तस्य मन्त्रस्नानं शुचौ देशे शुचिराचान्तः प्राणा-
नायस्य दर्भपाणिः सव्ये पाष्ठावपः कृत्वा तिसृभिरापो
हृष्टीयाभिः पङ्कः प्रणवपूर्वं दर्भोदकैर्मांजयेत् । पादयो
र्मूर्ध्नि हृदये मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृदये पादयोः मूर्ध्नि
चाथार्धचक्षो मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृदये पादयोर्मूर्ध्नि
चाथ ऋक्षो हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथ त्वेव मूर्ध्नीति
मार्जयित्वा गायत्र्या दशधाभिमन्त्रिता अपः प्रणवेन
पीत्वा द्विराचामेदेतन्मन्त्रस्नानम् । शास्त्रिभेदेनान्यविधवि-
धानं तत्तत्स्त्रलोषु दृश्यम् । ततश्च स्मृत्याद्युक्तद्रव्याणां तत्तत्
मन्त्राणां तद्विधानानामभिषेचनिकत्वं बोध्यम् कर्मान्ते
पूयजनानामभिषेकार्थे मन्त्रे च । ते च मन्त्राः वैदिकाः
पौराणिकाश्च । तत् मन्त्रास्तु मत्कृततत्तदादानादिपद्धतौ
२० ईं पृष्ठादौ दृश्याः । पौराणिकतान्त्रिकतत्तत्कर्म्मस्त्र-
धिकारसिद्ध्यर्थस्याभिषेकस्य साधने ऽसम्भवादौ ऽतदुद्भवभेदे
तद्विधाने च तत् पौराणिकाभिषेकद्रव्यविधानादि
“शिवमन्त्राभिषेकं यः कुर्याच्छिष्यादिकन्त्रिये” इत्यारभ्य
“अस्त्ररक्षाभिषेक” इत्यन्तेन अग्निपुराणे दर्शितम् । शांता-
भिषेकद्रव्यविधानानि च तन्त्रे ज्ञेयानि । ऽरुद्राभिषेक-
द्रव्ये १० तद्विधाने च तद्द्रव्यविधानादि च विधानपारिजाते
रुद्रकल्पपद्धतौ च दृश्यम् ११ देवाभिषेकादिषाधनद्रव्यादौ
आभिहारिक लि० आभिषुष्येन हारः अभिहारः
प्रयोजनमस्य तत् साधुर्वा ऽह् । अभिहारसाधने

उपढौकनीये (भेटो) इति जगतीप्रसिद्धे द्रव्ये ।
आभीक न० अभीकेन दृष्टं साम अण् । अभीकर्षिदृष्टे साम-
भेदे “आभीकमभिनिधनमाभीशवानि चैके कात्या० २५, १४,
१५ । एके आचार्या आभीकाद्यान्यपि सामान्याव-
पन्ति” कर्कः ।
आभीक्ष्ण्य न० अभीक्ष्ण्यस्य भावः ध्वज् । सातत्ये पौनःपुन्ये
आभीक्ष्ण्यञ्च अविच्छेदेनैकरूपक्रियोत्पादनम् । “नित्य-
वीक्ष्योः” पा० स्त्रे “आभीक्ष्ण्ये वीक्ष्याच्च टोत्वे”
वि० कौ० । “बहुलमाभीक्ष्ण्ये” पा० “आभीक्ष्ण्य-
णसुल्” पा० । “जहिकर्मणा बहुलमाभीक्ष्ण्ये कर्त्तारं
चाभिदधाति” पा० ग० सू० ।
आभीर ३० समन्तात् भयं राति रा-क । गोपे सङ्कीर्णं
जातिभेदे स हि अत्यभोतिहेतोरप्यधिकं विभेतीतितस्य तथा-
त्वम् “आभीरवाममयनाहृतमानसाय दत्तं मनोयदुपते !
तदिदं गृह्णाण” उद्धतः स च सङ्कीर्णवर्णः । “ब्राह्मणा
दुपकन्यामादृतोनाम जायते । आभीरोऽस्वदकन्यायामा-
योगयान्तु धिग्वशः” इति मनूक्तः । “अ्रीकोद्विषादधो-
भागे तापीतः पश्चिमे तटे । आभीरदेशोदेविशि ! विन्ध्य
शैले व्यवस्थित” इति शङ्किसङ्गम० उक्ते २ देशभेदे २ तद्देश-
वासिनि ४ तद्देशराजे च ब० व० । “एकादशकलधारि
कविजुलमानसहारि । इदमाभीरमवेहि जगणमन्यम-
लुधेहि” इत्युक्तलक्षणे ५ मातावृत्तभेदे न० ।
आभीरपक्षि(स्त्री) स्त्री ईत० वा ङीप् । गोपप्रधाने आभे
घोषे (गोवालपाड़ा) ।
आभीरी स्त्री आभीरस्य पत्नी आभीरजातिर्वा स्त्री ङीप् ।
१ आभीरभार्यायाम् २ गोपजातिस्त्रियां भृशान्द्रुद्रायाम् ।
आभील न० समन्तात् भयं लाति ददाति ला-क ।
१ कष्टे २ दुःखे ३ भयानके तदस्यास्ति अच् । ४ तद्वति लि०
“आभीलानि प्राणिनः प्रत्यवश्यन्” माघः । “रात्रौ नि-
शीथे सामीले गतेऽर्द्धसमये नृप” इति भा० व० प० ११ अ० ।
आभीशव अभीशुना दृष्टं साम-अण् । सामभेदे “आभीकम-
भिनिधनमाभीशवानि चैके” कात्या० २५, १४, १५ ।
“आभीकाद्यानि सामान्यावपन्ति” कर्कः ।
आभु लि० समन्तात् भवति आ+भू-ङ् । विभौ व्यापके
“तच्छेनाभूपिहितं यदासीत्” ऋ० १० १२८, २ । “आभु-
व्यापकम्” भा० क्षिप् आभूरथत्वं “आभूमिरिन्द्रः
अययन्ननाभुवः” ऋ० १, ५, १, ८ । [२ ईषद्वक्ते ।
आभुग्न लि० आ+भुज कर्म्मकर्त्तरि क्त तस्य नः । १ आकुञ्चिते